

One Kind Voice

Interview
Dec 2025

Dorina Mocan

FEATURED GUEST

Dorina Mocan

Professional artist/ painter living in Sweden. Member of The Swedish Artists National Organisation (KRO) and the International Association of Art (IAA).

HOST

Maggie

Founder of onekindvoice.com, a platform for mindfulness and meditation

INTRODUCERE

Aș dori să încep acest interviu cumva de la kilometrul zero.

Sunt fondatoarea unei platforme numita One Kind Voice, o platformă de mindfulness și meditație, cu o audiență stabilă și intimă, unde majoritatea audienței sunt prieteni, familie și cunoștințe noi din diverse domenii. Cei care vor citi acest interviu scris sunt persoane ca mine și ca tine, care nu s-au oprit din căutare. O căutare profundă de redescoperire.

Toți avem traseul nostru, toți luăm decizii și schimbăm cursul vieții noastre, toți trecem prin momente cheie. Cu precădere avem în comun emoția și ce ne unește cu o memorie în retrospectivă, ce ne impresionează aici și acum, emoția viselor și anxietatea viitorului, a necunoscutului.

Recreem un ritm familiar, un ritual intern în ceea ce facem în fiecare zi, care ne ajută să ne stabilizăm și să consolidăm o fundație. Pe de altă parte, ne schimbăm constant, ne reinventăm cu fiecare discuție purtată, cu fiecare eveniment la care participăm, cu fiecare interacțiune, cu un porumbel poate așezat pe pervazul ferestrei, cu fiecare om care ne salută cu căldură, cu un zâmbet mare și sincer și care ne deschide ușa zilnic, urându-ne o zi minunată.

Nu ne datorăm nimic, și în același timp ne datorăm totul.

Ne datorăm un sens al recunoștinței profunde, când recunoaștem toate semnele din jurul nostru, care ne înconjoară cu optimism, căldură și speranță. Ne datorăm un moment de salvare – poate că azi, în acest moment al reconectării noastre, m-ai ajutat să trec printr-un moment greu, delicat, un moment în care m-aș fi simțit foarte mică și nelalocul meu. Ca transformarea lui Alice în Țara minunilor.

Dorința mea este să rămânem în acest moment, prezent, când drumurile ni se intersectează, și să încercăm – în măsura în care timpul și încrederea ne permit – să vorbim puțin despre emoție, despre creație și despre flow-ul creației, despre ce înseamnă speranța pentru noi.

Oamenii deosebit de buni care îmi citesc newsletterul și articolele pe Substack sunt mișcați de fiecare nouă intersecție de drumuri. Așa cum sunt mișcată și eu de atâția creatori care pavează exprimarea emoției cu o sensibilitate rară.

Așa cum de exemplu este scriitoarea Suleika Jaouad pentru mine, sau Elizabeth Gilbert, și foarte mulți alții. Dar aceste două nume poartă o deschidere și o dezvăluire a momentului prezent care mă ajută enorm să nu mă simt singură niciodată.

Am citit cu o mare plăcere articolele trecute în care vorbeai despre calea parcursă până acum, de a deveni un artist consacrat și respectat în multe lumi noi, departe de țara de origine, dar încă foarte legată spiritual de un fir mitic care ne inspiră și ne învigoarează precum un izvor. O resursă de creație și recreație sufletească care apoi ajunge și se transmite în arta noastră aproape printr-un proces mistic. Sunt încă transportată într-o lume diafană, elegantă și plină de empatie, pe care o văd în toate lucrările tale.

În interviurile mele live de până acum am menținut o naturalețe a conversației care decurge pur și simplu între doi prieteni savurând o ceașcă de cafea sau de ceai și care își deschid inimile.

Într-un interviu scris se adună mai multe gânduri și se creează mai multe conexiuni, dar fiind ora mea magică de scris, dis-de-dimineată, aș vrea să transcriu aceeași naturalețe și în întrebările mele de acum.

O să lansez un set de întrebări mult simplificate, pornind de la prima mea interacțiune cu arta ta, până la reconectarea noastră. Ce văd, ce aud, ce reapare după ce mă uit la o pictură, ce rămâne și ce revine în mod constant.

01

Maggie: Îmi amintesc farmecul întâlnirii noastre de acum probabil 20 de ani în Hong Kong, când am descoperit lucrările tale la Connoisseur Art Gallery, pe Wyndham Street, lângă Hollywood Road, un drum pe care mă plimbam des și unde am și locuit o perioadă. Amintirile mele nu sunt foarte clare, nu știu dacă ne-am și cunoscut în persoană la vernisajul expoziției. Cert este că am un prim catalog al lucrărilor tale și o imagine, întipărită permanent în memoria mea, a uneia dintre lucrările tale – un personaj feminin purtând un zâmbet intern de o serenitate copleșitoare – precum de exemplu *The Girl Among the Leaves*. Sau *Princess of the Garden* – fata cu o coadă de păr simbolică, perfect arcuită, un cerc care o însoțește ca o aură, ca o prezență.

Întrebare – fiindcă ne-am reconectat când eu sunt încă în Hong Kong, iată, după 20 de ani, te rog să ne povestești în ce mod te-a impresionat Hong Kong-ul de atunci și ce ai păstrat cu tine în amintire chiar și acum. Ce porți în inima ta din Hong Kong?

Dorina: Dragă Magdalena, când citesc rândurile tale simt multă căldură, reciprocitate și am un sentiment de recunoaștere. Același sentiment pe care l-am avut când am stat de vorbă împreună ore întregi. Și eu sunt curioasă să explorăm ce anume va aduce cu ea forța evidentă a întâlnirii noastre. Cu bucurie, minunare și cu recunoștință accept întrebările tale care ajung odată cu răsăritul soarelui în partea ta de lume, dintr-un oraș care s-a aflat des în gândurile mele în această toamnă.

Cu 20 de ani în urmă am avut prima expoziție din Hong Kong la invitația Galeriei Connoisseur din Hollywood Road nr. 1, și aceasta a marcat începutul unei colaborări de 14 ani. A fost o perioadă importantă în viața și cariera mea, cu multe amintiri minunate pe care le port cu bucurie în suflet. De aceea gândurile mele au zburat mult mai des la orașul acesta chiar cu scurtă vreme înainte ca tu să apari în viața mea, plină de viață, înțeleaptă, sensibilă, cu un răs minunat și multă curiozitate.

Nu mă surprinde că ai rămas în Hong Kong atâta vreme. Orașul are o energie efervescentă care se potrivește cu a ta, mi se pare. Nu m-am văzut în stare să rămân și să lucrez acolo pentru o perioadă mai lungă, dar mi-a făcut plăcere să fiu acolo de fiecare dată când am venit pentru diferite expoziții de-a lungul timpului.

Au fost niște pauze benefice și chiar o necesitate să-mi urmez picturile în călătoria lor către cealaltă parte a lumii și să observ cum au fost primite cu demnitate. Am fost fericită să simt că atât eu, cât și lucrările mele am fost primite cu atâta prietenie și respect. Galeria a făcut posibilă întâlnirea dintre arta mea și un public mai larg, cu colecționari ai lucrărilor mele din toată lumea. Putem fi recunoscătoare galeriei și pentru întâlnirea noastră.

Când privim în urmă, trebuie să ne amintim mereu de oamenii care au pus cele mai importante cărămizi la temelia poveștii vieții noastre. E un lucru pe care îl port mereu în inimă cu recunoștință. Orașul în sine, în ciuda dinamicii lui perpetue, a vieții cotidiene haotice și a traficului aglomerat, m-a întâmpinat cu bunătate și mi-a oferit o pace necesară și odihnă după o lungă perioadă de muncă intensă.

Pregătirile pentru vernisaj erau în plină desfășurare, aranjamentul tablourilor întotdeauna arăta bine, iar eu eram mereu fericită și plină de așteptări pozitive înainte de fiecare nouă întâlnire cu publicul. Starea de încântare era mereu prezentă, iar după trecerea celor câteva zile mă întorceam acasă cu o mare satisfacție și recunoștință.

Princess of the Garden

Acrylic on Canvas | 128 x 128 cm

Dorina Mocan

02

Maggie: Noi suntem născute în Estul Europei, și drumurile ne-au îndreptat spre alte meleaguri.

Ai cumva vreo amintire de când erai copil și creșteai, în care îți doreai să fii în altă parte decât la tine acasă?

Ca paralelă – eu am avut o pasiune de a vorbi în limba engleză și o înclinație de a vorbi singură acasă, uneori cu un personaj inventat în fața oglinzii, sau ținând o clasă de engleză păpușilor mele pe care le aliniam și chiar le țineam catalog și le dădeam note la engleză.

Atunci nu știam deloc impactul asupra viitorului meu, dar vorbesc limba engleză de foarte mult timp. Iar aici este o țară în care am ajuns din întâmplare și fără măcar să văd Hong Kong-ul înainte de a mă muta.

Întrebare:

Aș fi curioasă să știu dacă îți amintești ceva care poate ți-ar fi indicat că tu ai dori să zbori, să îți extinzi energia, să exiști în afara unei locații anume.

În afara orașului unde erai, universității unde ai studiat, locurilor prin care ai trecut în perioada de creștere și transformare în adult. Ai simțit vreodată că există în tine o lume mult mai mare decât ceea ce este prezent în viața ta în forma imediată?

Dorina: DOR, cuvântul acesta românesc special, care este prezent și în propriul meu nume, a existat mereu în viața mea. Jocul, pictura și desenul au fost soluțiile mele de evadare din realitatea imediată, și continuă să fie și acum. Când eram copil aveam întotdeauna sentimentul că trebuie să merg altundeva. Am crescut în vecinătatea unui cinematograful de vară unde filmele mele preferate erau în spaniolă și unde am învățat pe de rost cântece și replici spuse de actori.

Pentru mine era limba frumoasă și pasionantă a dragostei și m-a condus în mod natural către prima mea dragoste, căci atunci când am împlinit 20 de ani l-am întâlnit pe viitorul meu soț, și el student la Academia de Arte Frumoase din România. El era vorbitor de spaniolă, refugiat politic din Chile. Întâlnirea noastră mi-a deschis drumul din țara mea către Suedia, care la rândul ei a fost o treaptă importantă în cariera mea internațională.

Indiferent de reamplasarea noastră geografică, ne purtăm mereu pe noi înșine și e important să fim bine ancorați în noi înșine și visurile noastre, oriunde ne-am afla. Dorul, tânjirea continuă pentru ceva aflat la depărtare există și ca o conștientizare din ce în ce mai puternică și o percepție a altor lumi mai puțin vizibile. De fiecare dată când lumea mea se apropie de ele, e lăsată să intre și devine o parte din ceva mult mai mare după care tânjim mereu, mă simt privilegiată. E ca și cum ajungi în sfârșit acasă.

Runaway Girl

Acrylic on Canvas | 47 x 69 cm

Dorina Mocan

03

Maggie: Cum vezi transformarea ta interioară dar și exterioară – fiindcă crezi și lansezi colecții noi, pe care toți le putem admira public?

Aș vrea să clarific întrebarea – cum te vedeai sau îți imagineai traseul la 20 de ani, când erai încă studentă, și cum observi parcursul acestor ani și unde ești acum?

Cum îi surâzi “fetei din grădină”, fetei tinere, acum, și ce ai dori să îi urezi, cum ai dori să o liniștești, să o motivezi?

Dorina: Am fost cu siguranță afectată de mutarea într-o altă țară și am trecut printr-o transformare treptată pe parcursul anilor. La început am avut o oarecare incertitudine, datorită dorinței de adaptare, dar slavă Domnului, odată cu trecerea timpului am reușit să evit o asimilare, care poate fi devastatoare pentru un artist.

Mai degrabă simt că am urmărit – mai mult sau mai puțin conștient, dar continuu și nestrămutat – o idee pe parcursul acestor ani, ca și cum aș fi înțeles că arta mea este despre o perioadă mai timpurie din tinerețea mea. Cu dor și un fel de busolă interioară, o convingere, am înaintat ținând ținte către modalitatea mea de expresie. Am mers din revelație în revelație și am descoperit ceea ce arta mea reprezintă acum. Prin urmare mă văd reflectată în lucrările mele.

Fata tânără și femeia actuală matură conlocuiesc amândouă în mine. Se așează una lângă cealaltă în grădină și-și ascultă vocile cu iubire, cu un zâmbet, în reflecție, ținându-se de mână. Învățați să vă iubiți și nu vă lăsați niciodată în urmă sinele vostru tânăr, plin de așteptări și visuri, aș vrea să le spun amândurora.

Waiting

Acrylic on Canvas | 128 x 144 cm

Dorina Mocan

04

Maggie: Pentru oricine se află la început de drum și plin de energie creativă – ce dorești să le transmiți acum? Știu că ai oferit mentorat artiștilor tineri în devenire.

Dorina: E extrem de important să ne păstrăm credința în puterea creatoare din noi și în arta de a iubi, care sunt vitale pentru viața noastră și capacitatea de a face bine în lumea care ne înconjoară. În trecut mi-am împărtășit cunoștințele, experiența și am făcut lucruri pozitive pentru artiști tineri pe care i-am învățat pentru perioade scurte de timp, dar am și mentorat un artist din India în anii 2000.

A împărtăși, a dărua este o experiență foarte incitantă în sine, dar poate fi un lucru care consumă multă energie și timp, care poate afecta propria muncă și ridică întrebări importante despre „ce dăm și ce primim” când părinții noștri îmbătrânesc și au nevoie de noi și este important să nu-ți neglijezi circumstanțele și propria creativitate, dar nici angajamentele profesionale.

Gestionarea timpului și energiei noastre este o artă în sine și trebuie făcută astfel încât să avem destul pentru toată lumea și să nu uităm să avem grijă de noi, mai ales în perioadele dificile, când totul în viață se prăbușește și trebuie să ne străduim să menținem totul în echilibru, mai ales pe noi înșine.

05

Maggie: Aș vrea să vorbim mai pe îndelete despre procesul creativ. Toți avem un anumit proces pe care îl inventăm ca să ne ajute în procesul de creație (cum ar fi la mine scrisul înainte de răsărit, care este ora mea magică și faptul pur și simplu de a avea mereu un pix și un caiet de scris, sau cel puțin un post-it la îndemână).

Știi când începe o piesă anume?

Lucrezi la mai multe piese în același timp? Personajele, simbolurile –se împletesc și există ca o poveste, ca un roman al redescoperirii și revelației interioare?

Ce sentimente apar la suprafață? – fii liberă să povestești exact cum vrei și să ne împărtășești cât dorești.

Ai un moment de satisfacție interioară, un dans interior ori exterior când termini o lucrare?

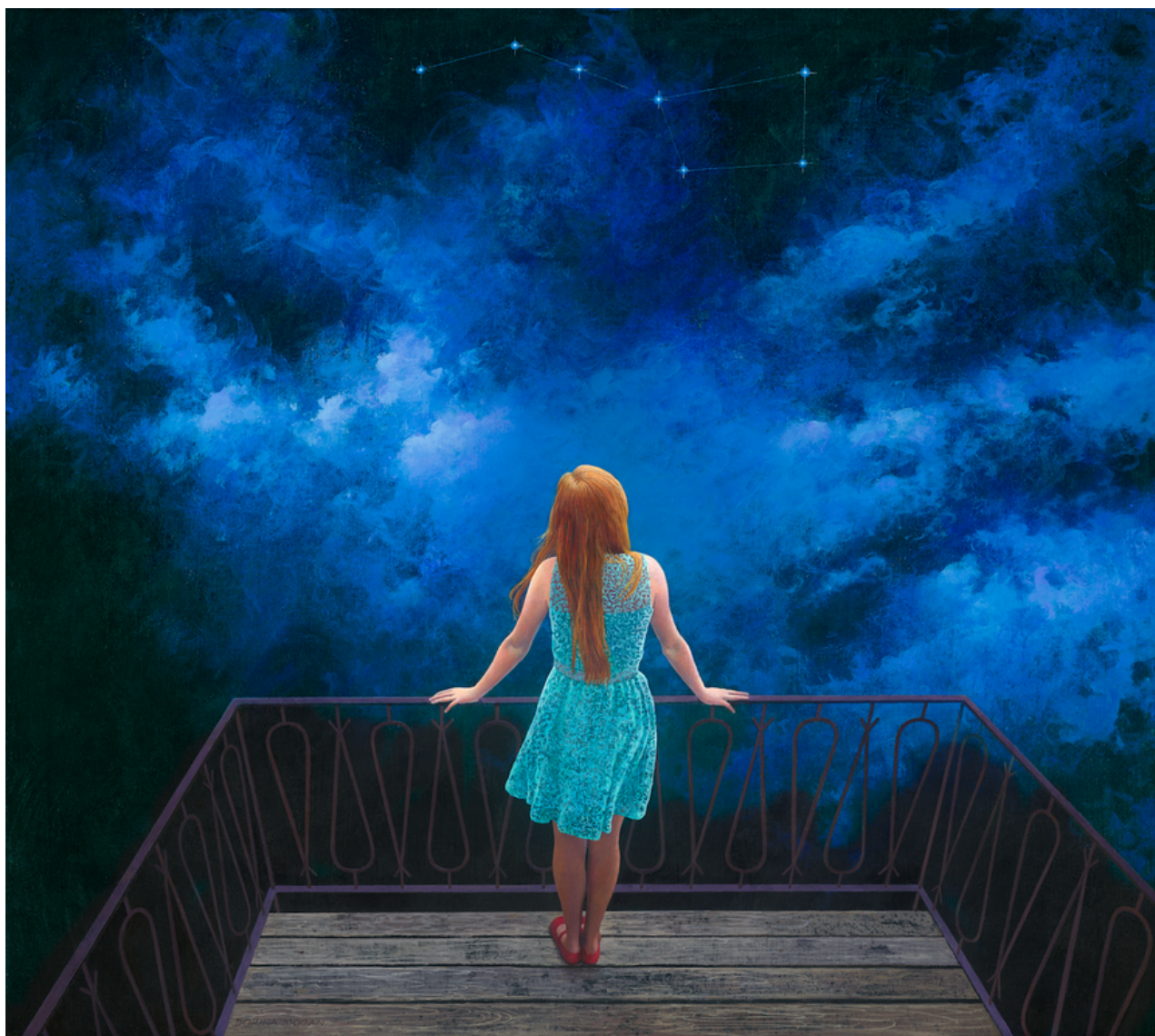
Dorina: Procesul de creație începe cu o întâlnire magică, cu capacitatea de a vedea frumusețea din cele mai multe lucruri și de a iubi alegerea motivului și a lucrării în integritatea ei, de la început, apoi de-a lungul întregului proces și până la finalizarea lui.

Creația unei picturi începe întotdeauna cu un moment magic, când ceva incitant își face brusc apariția în fața mea în întreaga sa splendoare și importanță. Sunt pur și simplu captivată, iar propria mea experiență bogată în aceste întâlniri și obsesia pe care o provoacă nu mă slăbește până nu devine un tablou.

În cele mai bune momente ale mele devin una cu pictura și de obicei momentul când o termin este când simt cea mai mare răsplată și plăcere. Odată cu ultimele atingeri ale pensulei; când totul este la locul lui și simt că pictura se uită la mine plină de viață și completă.

După luni, uneori ani de muncă, ajung în sfârșit la final și după multe zile de solitudine în studioul meu, am un sentiment transcendent, că nu mai sunt singură în atelierul meu. Atunci simt o fericire puternică și prezența a Ceva mai mare decât mine. Din care în acele clipe pot să devin și eu o parte componentă.

E un moment de fericire amețitoare și mult-așteptată sosire acasă, o casă a sufletului interior.

Stargazer

Acrylic on Canvas | 80 x 90 cm

Dorina Mocan

06

Maggie: Ai menționat că te bucuri să îți știi “copiii îndrăgiți” în atâtea case și să îți știi arta iubită de familii sau de cei care au admirat-o doar la expoziții.

Ce simți în momentul în care o lucrare pleacă de la atelierul tău ca să lumineze o casă nouă? Ai un moment de contemplație și reflecție? Un moment de a-ți lua la revedere?

Dorina: Dacă reușesc să cuprind toate sentimentele pozitive și gândurile mele din timpul procesului de creație și un gest iubitor de rămas bun la final către „copiii mei”... toate acestea adaugă o dimensiune importantă picturii mele, un mesaj de iubire către destinatar. Uneori primesc mesaje din partea proprietarilor lucrărilor mele, care îmi spun că simt cum picturile mele, care le-au fost alături ani de zile, au o energie pozitivă pentru familia lor, le poartă noroc și le produc un sentiment de fericire.

Și când se întâmplă asta, când privitorul sau proprietarul potrivit pentru tablourile mele apare, se produce o altă întâlnire importantă. Cel mai minunat lucru despre operele de artă este că pot să devină un loc magic de întâlnire dincolo de limbă, granițe și timp.

Sara and the Kingfisher

Acrylic on Canvas | 80 x 100 cm

Dorina Mocan

Maggie: Pentru noi, beneficiarii operelor de artă, impactul poate fi extrem de divers. Pentru mine, de exemplu, îmi aduce un element de conectare la originea umanității și la o perspectivă nouă, mirifică de multe ori, asupra felului în care văd lumea. Arta ta, prin conexiunea cu natura și împletirea elementelor naturale în multe picturi, îmi oferă stabilitatea pământului, forța gravitațională care mă ține pe picioare.

În general răspund cu entuziasm și contemplație la piese care îmi oferă și serenitate, și căldură, și simplitate. Elementele tale simple, dar puternice, îmbină multe elemente stabilizatoare în viața mea. Ai dori să vorbești despre conexiunea cu natura, cu pământul, și ce înseamnă asta pentru tine?

Dorina: E amețitor să te gândești că poți fii prezent ca artist în case diferite din toată lumea. Să devii o parte din viața cuiva și poate chiar în acest moment undeva departe ochii și gândurile cuiva se opresc asupra unuia dintre tablourile mele... Mă face să simt că lumea devine mai apropiată cumva... chiar dacă e vorba doar de doi oameni care se întâlnesc prin intermediul unei picturi.

Întâlnirea devine posibilă datorită unei recunoașteri, a unor experiențe împărtășite, cum ar fi copilăria noastră, iubirea față de animale; visurile noastre comune și încercările de a ne înțelege pe noi înșine, întrebările noastre eterne despre existența noastră scurtă și complicată și coexistența noastră plină de probleme pe această planetă.

Când mă uit la întreaga mea colecție, văd anumite momente, anumite întâlniri care au fost cruciale în nașterea unei picturi și chiar evoluția mea continuă. Șederile mele pe Gotland începând cu mijlocul anilor 90 au introdus noi elemente în picturile mele, un nou fel de putere și energie, o mai mare bucurie și claritate.

Întâlnirea cu peisajul fermecat al insulei de coral din Marea Baltică mi-a îmbogățit viața personală și prin urmare și modul de a picta, care încă mai poartă și astăzi urme ale acelor călătorii benefice și inspiraționale și povestește despre fericirea mea găsită în colectarea de fosile și scoici pe plajă.

O altă întâlnire importantă acolo, pe lângă pisici și păsări, a fost cea cu berbecii de pe insulă, ale căror coarne răsucite m-au fascinat. Cornul este un simbol al puterii și masculinității, dar a fost împrumutat de fetele din picturile mele ca să le confere putere, să tachineze rolurile tradiționale, pentru că fetele tinere nu sunt de obicei văzute ca simboluri ale puterii și autorității.

Acum treisprezece ani am descoperit alt peisaj numit Bergslagen, unde se află o casă cu grădină și un studio cu vedere către râu. Simt cel mai puternic legătura mea cu natura când merg desculță pe peluza plină de rouă la răsăritul soarelui. Văd ceața care se ridică deasupra apei și numai trilul unei păsări se aude uneori în liniștea deplină. De obicei am o cană cu ceai într-o mână și aparatul foto în cealaltă. Lumina se schimbă rapid și se simte promisiunea unei zile noi, o bucurie a clipei, foarte diferită de melancolia apusurilor.

Friends

Acrylic on Canvas | 128 x 128 cm

Dorina Mocan

08

Maggie: Revenind la proces, simți câteodată o chemare intensă pe care nu o mai poți opri? O frenezie interioară care dorește să iasă la suprafață imediat – o dorință adâncă de a cuprinde emoțiile puternice prezente, dacă s-ar putea doar printr-o singură mișcare a pensulei.

Îți amintești un moment de genul ăsta, când artistul din tine creă fără ca tu, personalitatea ta, să mai participe, când nu erau gânduri care să intervină sau nici un alt intermediar ori obstacol?

Dorina: Se întâmplă exact în momentul când, de exemplu, te întâlnești cu lumina dimineții și o frenezie se naște din dorința de a captura și a reproduce clipa, iar acest lucru se întâmplă cu ajutorul aparatului foto. Stau în grădină și vreau să fiu un instrument care reproduce frumusețea din fața ochilor mei. Dar acest lucru se întâmplă după o perioadă de reflecție, mai târziu, în studio, și are nevoie de mult mai mult decât o simplă atingere a pensulei.

09

Maggie: Ai vreo operă, vreo lucrare care ți-a dat de furcă? Când ai simțit că e greu să te conectezi, sau poate e greu să exprimi ce ai dori?

Vrei să ne povestești ceva aici?

O lucrare sau o colecție care a durat mult mai mult decât ai fi dorit?

Dorina: Acest lucru se întâmplă la un anumit stadiu din procesul creației tabloului, când se cere făcut următorul pas și atunci e mai bine să îl lași să se odihnească o vreme decât să forțezi o soluție imediată. De obicei am câteva tablouri la care lucrez concomitent și e important să îl aleg pe cel care corespunde cu starea mea, cu energia și sensibilitatea din ziua aceea. Nu e niciodată o greșală să-ți urmezi dorința. Dar este greșit să pictezi, să urmărești o idee în lipsa dorinței. E rezultatul experienței căpătate de-a lungul anilor care mă ajută să evit eșecuri dureroase.

10

Maggie: Revin la copilărie. Ai menționat Palatul Culturii de la Târgu Mureș și impresia de basm pe care ți-o dădea de fiecare dată când intrai acolo.

Acest basm – acest sentiment, este ceva ce încerci să ne redai și să menții în arta ta? Sentimentul acesta de “enchanted meetings” de care vorbești des?

Multe personaje și scene mi se par de natura serafimică. Am mereu senzația unui înger care plutește nevăzut deasupra lor, și deasupra noastră, a privitorilor, când venim în contact cu nostalgia zâmbetului interior, al mâinii întinse spre conectare, cu ochi limpezi și cristalini de o intensitate liniștitoare.

“Sunt aici, cu tine”, ne spun îngerii tăi.

Dorina: Am crescut într-un oraș cu o viață culturală bogată și un Palat al Culturii construit în anii 1900 în stil Art Nouveau. Când pășeam în această clădire somptuos decorată când eram copil era aproape ca un basm, și cu siguranță a alimentat interesul meu crescând pentru artă. Frumusețea și îngerii existau pe lume, iar această înțelegere m-a ajutat să mă concentrez asupra lor și să-mi întorc privirea de la cealaltă față a existenței, mai întunecată, pe care de asemenea nu puteam să nu o observ, chiar cu ochii mei de copil de atunci.

A devenit mai mult o strategie de supraviețuire într-o lume care continuă să nu aibă răspunsuri bune și rezonabile la întrebările noastre. Această strategie a fost să iubesc majoritatea lucrurilor pe care le întâmpinam cu o mare dorință și fără mare efort. Apoi să o arăt în cel mai bun mod posibil, prin pictura care devenea o verigă necesară între mine și lumea exterioară.

Mă mișcă să aud că percepi „prezența îngerilor” în picturile mele. Să fiu în stare să sugerez și să descriu prezența divină pe care o percep în cele mai bune momente ale mele, în întâlnirile din natură, din timpul procesului de lucru și a finalizării unui tablou important este cea mai mare dorință a mea. Acela este momentul când la rândul meu aud ce auzi și tu, șoapta acestor mesageri divini care spun „Sunt aici, cu tine”.

11

Maggie: Cum te conectezi în timp cu interpretările lucrărilor tale? Este ca și cum basmul ar fi mereu redescoperit? Regăsești și aspecte noi la care nu te gândisei înainte și ești mirată că cei din jur, cei care beneficiază de întâlnirea cu arta ta văd înainte ca tu să vezi sau să te exprimi?

Dorina: Interpretarea ta despre „prezența îngerilor” este unul dintre lucrurile care îmbogățește relația mea cu propria mea lume vizuală. De obicei știu ce vreau să pun în arta mea și ce sper în așteptarea privitorului suprem, capabil să primească pictura mea în inima sa. Există asemenea destinatari care pot să exprime ceea ce văd. Cuvintele lor, uneori ajunse la mine sub formă de mesaje scrise, devin încununarea supremă a picturilor mele. Este cea mai mare fericire pe care o am la nivel profesional.

Emerald Night

Acrylic on Canvas | 40 x 60 cm

Dorina Mocan

12

Maggie: Care sunt influențele cele mai mari în momentul creației? Un fundal de muzică, o fereastră deschisă și aerul curat? Lumina, sau lipsa de lumină?

Dorina: Munca în atelier se face cel mai bine după o plimbare revigorantă în natură, unde îmi opresc privirea asupra culorilor și formelor pe care le văd când urmez poteca prin pădure sau pe malul apei. Din când în când mă opresc și fotografiez, așa cum am făcut azi, o piatră acoperită cu licheni și mușchi sau apa care se învâlburează în repezișuri. Imediat vreau să pictez ceea ce văd, e atâta bucurie și inspirație în natură și trebuie să profităm de această imbold, e cel mai important lucru la baza unei opere.

Plimbarea, privitul plin de curiozitate și stârnirea dorinței sunt ritualurile cele mai simple înainte de pași peste pragul atelierului. Când lucrez acolo, liniștea devine la fel de importantă precum muzica. Ca și dansul sau o clipă de meditație. În acest anotimp în Suedia putem spune că avem un deficit de lumină, dar înăuntru în studio este o atmosferă de lumină și căldură binevenite.

13

Maggie: Lucrările tale oferă multă speranță. Prin culoare, prin serenitate. Anumite lucrări sunt infuzate de nostalgia plaiului mioritic și a copilăriei, o tristețe probabil că nu ne vom întoarce. O dualitate a celor din diaspora.

Ai putea povesti ceva mai mult în acest sens – aproape că simți o tristețe, dar nu vrei să îi întristezi pe ceilalți. Vrei doar să le comunici că totul este bine, că totul este calm și plin de pace sufletească. Crezi că e o înțelegere apropiată de intențiile tale?

Dorina: Există o notă esențial nostalgică și melancolică care este mai mult sau mai puțin pronunțată în diverse perioade și de care nu am fost întotdeauna conștientă, dar pe care o văd limpede când privesc în urmă la arta mea. Poate că deplângem ce am lăsat în urmă, dar eu deplâng și lucrurile după care tânjesc, dar pe care nu voi putea să le realizez niciodată în această viață. Și aici nu mă refer la lucruri materiale

Uneori simt o mare tristete fata de ceea ce este de neatins dar pe de altă parte mă simt suficient de acasă și mulțumită unde mă aflu atâta timp cât sunt înconjurată de tablourile mele, de familie și prieteni, cât timp pot să privesc pe fereastra studioului meu, să călătoresc, să mă bucur de ceea ce am.

Încerc să echilibrez ce pun în arta mea astfel încât ce am în față, pictura în timp ce este creată, să fie exact locul cu care mă identific, unde vreau să fiu, cu lumina și cu umbrele lui. Echilibrul e cel mai important pentru mine, deoarece tot ce pun în tablou se reflectă, se întoarce către mine înainte de a se întâlni cu oricine altcineva. Desigur, pictura trebuie să emane pace, speranță, frumusețe și confort. Cine ar dori atunci să fie în altă parte? Eu sigur nu.

14

Maggie: Chemarea Orientului. Te fascinează Orientul și ai o legătură aparte. Povestește puțin mai mult despre chemarea și legătura interioară pe care o simți?

Dorina: De când eram mică am simțit curiozitate și fascinație față de cultura asiatică, cu străduința ei de a menține armonia în tot și toate.

Dacă vorbim despre arta și estetica Estului, am fost întotdeauna atrasă de tradiția lui bogată în detalii, de simbolurile profunde și aprecierea pentru frumusețea naturii, care se apropie foarte mult de ambițiile mele în ce privește arta pe care o creez.

Pe plan personal și profesional aspir către o muncă de bună calitate, pace interioară și armonie cu natura, dar mai ales în ultimii ani am simțit o mai mare nevoie să aprofundez spiritualitatea și filozofia orientală. E o nevoie care provine dintr-un proces de maturizare în care pot să absorb mai ușor lucrurile care corespund cu propriile mele experiențe, cu speranțele și credințele mele și care poate să mă întărească în evoluția mea spirituală continuă.

Blue Hour

Acrylic on Canvas | 100 x 80 cm

Dorina Mocan

15

Maggie: Ce artist ne-ai recomanda? Poet? Scriitor? Muzician – pe care l-ai descoperit de curând și cu a cărei operă îți place să te conectezi.

Dorina: Aleg să menționez ce m-a impresionat cel mai recent. De exemplu Yann Nguema, un artist proiecționist de renume mondial care lucrează la scară globală. E recunoscut pentru felul cum combină lumina, sunetul și tehnologia în moduri inovative. Lucrarea lui Pro Pace a fost proiectată săptămâna trecută pe Primăria din Stockholm pentru a sărbători laureații Premiului Nobel.

Muzica folosită de el pentru a intensifica experiența vizuală a fost compusă pentru pian și instrumente electronice de artistul român Mischa Blanos, care îmi produce o mare bucurie și ar trebui să ne facă mândre de originea noastră comună. Și pentru că sunt pe jumătate unguroaică, sunt fericită în plus că laureatul premiului Nobel pentru literatură este scriitorul ungur László Krasznahorkai, a cărei carte nou apărută o citesc acum cu mare plăcere.

Un alt autor preferat este poeta româncă Corina Oproae, care locuiește în Spania. A ales una dintre picturile mele, vândută unui client din Hong Kong, „Sara in my Studio“, drept copertă pentru primul ei roman care a fost premiat.

Sara in my studio

Acrylic on Canvas | 80 x 100 cm

Dorina Mocan

16

Maggie: Se apropie Crăciunul (interviul fiind realizat în luna Decembrie 2025) și toți avem sentimente amestecate în această perioadă. Pentru mine cel mai important lucru este să mă conectez cu cei dragi și să-mi exprim recunoștința pentru tot ce înseamnă în viața mea, să le spun cum prezența lor m-a salvat în momente grele, sau dimpotrivă, mi-au umplut ziua cu zâmbete, cuvinte venite din inimă și omenie, până la urmă. Acesta e cel mai important lucru.

Cum te simți anul acesta și ce cuvinte dorești să ne oferi înaintea de Crăciun, sau poate o poveste din preajma Crăciunului despre una dintre lucrările tale?

Mai am probabil încă o mie de întrebări, dar mă voi opri aici, și vom încheia aici interviul pentru One Kind Voice și grupul meu restrâns de abonați.

Dorina: Mesajul important de iubire al Crăciunului este o reamintire universală puternică să avem grijă unii de alții și ne oferă ocazia de a strânge legăturile cu oamenii pe care i-am avut mult timp în viața noastră, dar și să făurim prietenii noi, precum cea care se formează între noi două, dragă Magdalena.

În mod asemănător cu cel în care un an sau o perioadă din viața noastră se încheie din motive diferite, uneori din păcate și unii oameni pleacă, dar noi prieteni fantastici apar deja odată cu debutul noului an și asta îmi conferă siguranță, sens și speranță în aceste vremuri tulburi, impredictibile și zbuciumate. Întâmpin Crăciunul și noul an cu multă recunoștință și anticipație pentru bogăția care presimt că va veni din aceste noi întâlniri magice și fermecătoare! Sper că îmi vor oferi noi idei și povești frumoase pentru picturile mele viitoare.

The Magic Moment

Acrylic on Canvas | 95 x 175 cm

Dorina Mocan